

ת"פ 241/09/18 - מדינת ישראל נגד אברהם חזן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 241-09-18 מדינת ישראל נ' חזן
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסף כרמונה

המאשימה

נגד

אברהם חזן
ע"י ב"כ עו"ד סנדי ליפשיץ

הנאשם

הכרעת דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשם שתי עבירות תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

בהתאם לעובדות כתב האישום, בתאריך 24.5.2018, בבית כנסת ברחוב רוזנבלום בתל אביב (להלן: "**בית הכנסת**"), התגלע ויכוח בין הנאשם לבין מספר מתפללים. בנסיבות אלה צילם אורי שוורץ (להלן: "**אורי**"), באמצעות מכשיר הטלפון שלו, את הנאשם צועק. הנאשם ניסה להוציא את מכשיר הטלפון מידי אורי וניסה לתקוף אותו באמצעות כיסא. בתגובה, הרים אורי כיסא ואנשים שנכחו במקום ניסו להפריד ביניהם. בנסיבות אלה, תקף הנאשם את ארז רחמים (להלן: "**ארז**") בכך שדחף אותו בעוצמה רבה שגרמה לארז ליפול על ספסל במקום ולהיחבט בכתפו.

2. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי המתפללים בבית הכנסת קשרו קשר על מנת להוציאו מבית הכנסת ולהרחיקו ממנו. לטענתו, ביום האירוע, בעודו לומד בבית הכנסת, התיישבו סביבו מספר אנשים, צילמו אותו, איימו עליו, הקניטו אותו והתנהגו כלפיו בתוקפנות. בשלב מסוים ניסה לקחת לידיו את מכשיר הטלפון אשר שימש לצילומי בלא רשותו, ודחף כיסא בעת שהותקף באמצעותו על ידי אורי. לטענתו, בהמשך, כשחש מותקף על ידי המעורבים, הוא דחף את ארז.

לפיכך נשמעו ראיות.

3. במהלך פרשת התביעה העידו אורי, ארז והרב מנחם מנדל גרליצקי (להלן: "**הרב גרליצקי**"). בנוסף, הוגשו בהסכמה ראיות שונות ובהן תיעוד האירוע במצלמות אבטחה, הודעת הנאשם במשטרה, עימותים בין הנאשם לבין אורי וארז, ודו"ח פעולה.

4. במהלך פרשת ההגנה העיד הנאשם וכן הוגשה הודעתו של הרב גרליצקי במשטרה.

תמצית טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם בעבירות נסיון תקיפה ותקיפה, כפי שפורטו בעובדות כתב האישום, ולא בשתי עבירות תקיפה כפי שנכתב בפרק הוראות החיקוק. לגבי עבירת נסיון התקיפה, טען כי הוכח שזו בוצעה באמצעות ידיו של הנאשם ולא באמצעות כיסא. בנוסף, ב"כ המאשימה היפנה לתקיפה על ידי הנאשם כלפי אדם נוסף, בה ניתן להבחין בסרטון מצלמות אבטחה, אך נמנע מלעתור להרשעת הנאשם בגין תקיפה זו.

ב"כ המאשימה טען כי סרטוני מצלמות האבטחה מדברים בעד עצמם ותומכים בגרסאות עדי התביעה. לגבי טענת הנאשם כי הוקנט על ידי המעורבים בטרם האירוע, טען ב"כ המאשימה כי עדי התביעה לא ביקשו להשחיר את פניו של הנאשם, לא הגזימו ואף ביקשו להקל איתו, זאת לעומת עדות הנאשם בה נמצאו סתירות. לפיכך, עתר להרשעת הנאשם.

6. ב"כ הנאשם לא כפרה בטיעון ב"כ המאשימה לגבי סוג העבירות בגין יש להרשיע את הנאשם והנסיבות אליהן היפנה בסיכומיו, אך טענה כי יש לקבוע שמדובר בזוטי דברים ולכל היותר בתגרה בין הצדדים. במסגרת טיעוניה, העלתה ב"כ הנאשם מספר טענות הגנות חלופיות: ראשית - טענה כי יש לזכות את הנאשם בשל הגנת זוטי דברים בנסיבות בהן סבל מהתגרות מצד המעורבים ואף הופעל כנגדו כח פיזי בטרם הגיב. לשם ביסוס טיעון זה, צירפה פסיקה; שנית - טענה לנקיטת אכיפה בררנית כנגד הנאשם בלבד באירוע אותו הגדירה כ"תגרה" בינו לבין המעורבים האחרים; שלישית - טענה כי יש להורות על ביטול כתב האישום בשל מחדלי חקירה הכוללים את אי תפיסת הסרטון שצילם אורי במכשיר הטלפון, אשר היה בכוחו להוכיח קנטור מוקדם כלפי הנאשם, וכן בשל העובדה שלא נגבו עדויות עדים נוספים. לטענת ב"כ הנאשם, מדובר באנשים אשר רצו להרחיק את הנאשם מבית הכנסת, התקינו מצלמות אבטחה ו"בישלו" אירוע תוך ידיעה כי לאחר שיקנטרו את הנאשם הוא יגיב באופן בו הגיב. לפיכך, עתרה לזיכוי הנאשם.

דין והכרעה

7. האירוע המיוחס לנאשם, מתועד כולו במצלמות אבטחה (התקן נייד המכיל סרטונים - ת/1, להלן: "**סרטונים**" או "**סרטון**"). במהלך הדיון, התנגדה ב"כ הנאשם להגשת סרטון מסוים אותו צילם הרב גרליצקי ממסך מצלמות האבטחה, אך ההתקן הנייד הכולל את סרטון זה וכן סרטונים להגשתם לא התנגדה - הוגש (ראו החלטה בעמ' 11 לפרוט'). לאור העובדה שהסרטונים המקוריים - להם לא התנגדה ב"כ הנאשם - מצויים באותו התקן נייד, לא אתייחס בהכרעת הדין לסרטון שצילם הרב גרליצקי, גם אם ניתן היה לקיים דיון ביחס למשקלו.

התיעוד המופיע בת/1 כולל מספר סרטונים, ממספר זוויות צילום וללא שמע, החל מפרק זמן משמעותי בטרם תועדה אלימות ועד לאחריה. כפי שיפורט בהמשך, ניתן להבחין בסרטונים בפעולות בהן נקט הנאשם המבססות עבירות נסיון תקיפה ותקיפה. ב"כ הנאשם ביקשה בטיעוניה ליצוק תוכן לנצפה בסרטונים, באופן שיצבע את האירוע כתגרה וכאירוע אשר תוכן להביא את הנאשם להתנהג בדרך אלימה.

אתיחס תחילה לתשתית העובדתית, כפי שהוכחה, ועל בסיס תשתית זו אבחן בהמשך את טיעוני ההגנה השונים.

ממצאים עובדתיים

8. עדי התביעה הותירו רושם מהימן. ניכר כי אינם מבקשים להרע לנאשם או להגזים בתיאוריהם (עדות הרב גרליצקי - עמ' 9 ש- 4-5 לפרוט', עדות ארז - עמ' 17 ש- 5-7 לפרוט'). בשל כפירת הנאשם בפרטים השונים, החל מהרקע שקדם לאירוע ועד לנסיבות הפעולות הפיזיות הנצפות בסרטונים, אתיחס לעדויות לגבי נתונים אלה. כל עדי התביעה הרחיבו לגבי הרקע לאירוע, לפיו הנאשם נהג לצעוק בבית הכנסת, לבצע פרובוקציות ולאיים כשהתנהלות מסוימת לא נשאה חן בעיניו, דוגמת הוצאת ספר תורה מסוים ביום כלשהו או זהות ה"עולה לתורה" (עדות הרב גרליצקי - עמ' 8 ש- 20-28 לפרוט', עדות ארז - עמ' 14 ש- 29-32, עמ' 15 ש- 3-4 לפרוט', עדות אורי - עמ' 17 ש- 25-30 לפרוט'). באופן זה, עדי התביעה העידו אף לגבי הרקע לאירוע הספציפי כאשר ביום המקרה החליט הנאשם שצריך להוציא ספר תורה מסוים, הוציאו, והקהילה בבית הכנסת לא שיתפה איתו פעולה (עדות הרב גרליצקי - עמ' 8 ש- 27-28 לפרוט', עדות אורי - עמ' 17 ש- 32-33 לפרוט'). עדי התביעה העידו לגבי האירוע האלים ככזה שהתרחש במהלך שיעור לאחר התפילה, כשהנאשם התפרץ, זרק לעברם ספר (עדות אורי - עמ' 18 ש- 2-3 לפרוט'), וביצע פרובוקציות (עדות הרב גרליצקי - עמ' 8 ש- 29-30, עמ' 14 ש- 2-3 לפרוט', עדות ארז - עמ' 15 ש- 9). עדויות אלה משתלבות היטב זו בזו ומחזקות האחת את השניה. לא מצאתי כרסום כלשהו במהימנות עדי התביעה בכך שהסרטון אותו תיעד אורי באמצעות מכשיר הטלפון שלו לא הועבר למשטרה, זאת בהתחשב בנצפה בסרטוני מצלמות האבטחה אשר תיעדו את כל האירוע החל מתחילתו ואף פרק זמן ממושך קודם לכן, כפי שיפורט בהמשך.

9. סרטוני מצלמות האבטחה תיעדו בצורה ברורה את הנעשה, תיעוד התואם את עדויות עדי התביעה כמפורט לעיל, ואינו מותיר מקום לספק לגבי פעולות הנאשם. שלושה סרטונים ממצלמות האבטחה תיעדו את הנעשה בצורה הברורה ביותר: סרטון שמשכו 55:58 דקות (להלן: "**סרטון א**"), סרטון שמשכו שעה ו- 01:03 דקות (להלן: "**סרטון ב**"), וסרטון שמשכו 54:07 דקות (להלן: "**סרטון ג**"). על זהות המעורבים הנצפים בסרטונים, ניתן ללמוד מעדות הרב גרליצקי בבית המשפט אשר התייחס אליהם בהתאם לפרטי הלבוש (עמ' 9 ש- 30 - עמ' 10 ש- 2 לפרוט'). להלן העובדות הנצפות בסרטונים:

ניתן להבחין בנאשם אשר ישב בקצה אחד של שולחן ארוך, עטוף בטלית, ובקצה השני של השולחן התיישבו ארבעה ובהם עדי התביעה. נראה בבירור כי עדי התביעה אינם פונים אל הנאשם הנראה שקוע בספר, ואילו הם מדפדפים בספרים ונצפים פונים האחד אל השני (סרטון א' דקה 38:10 ואילך, סרטון ב' דקה 39:30, סרטון ג' דקה 38:00). לפתע, הנאשם נראה קם ממקומו, הודף ספר מסוים על השולחן לכיוון עדי התביעה, ומניף את ידו בתנועה לעברם (סרטון א' דקה 39:32, סרטון ג' דקה 39:30). בשלב זה, אורי נראה קם ומרים את מכשיר

הטלפון שלו לעבר הנאשם, שב ומתיישב במקומו תוך שממשיך לאחוז במכשיר הטלפון לכיוונו של הנאשם. בחלוף פרק זמן קצר מאד (סרטון א' דקה 41:20, סרטון ב' דקה 41:40, סרטון ג' דקה 41:16), נראה הנאשם קם וניגש אל עבר אורי, נעמד בסמוך מאד אליו כשראשו מעל לראשו של אורי, אורי נראה קם וניסה להימלט אך הנאשם רדף אחריו תוך שהכה באמצעות ידו השמאלית מאחוריו ולעברו (סרטון א' דקה 41:45). אורי נראה מסתובב ואחז בכיסא לכיוון הנאשם אשר דחף את הכיסא ואורי נראה נהדף לאחור (סרטון ב' דקה 41:40). בשלב זה, נראו ארז ואורי שהרבני אוחזים בזרועותיו של הנאשם אשר מיד דחף את שניהם, המשיך לעבר שהרבני אשר היה בגבו אל הנאשם והכה בחוזקה בעורפו כך שהכיפה נפלה מראשו. מיד בהמשך, פנה הנאשם אל העבר השני, הניף את ידו הימנית והצביע לעברו של ארז הנמצא מספר מטרים ממנו, ניגש מספר צעדים עד אליו, שלח את חזהו לפנים ודחף את ארז בחוזקה באמצעות שתי ידיו. ארז נראה נהדף מספר צעדים לאחור עד שנתקל באחד הספסלים (סרטון א' דקה 41:45, סרטון ב' דקה 42:00).

למעשה, די בתיעוד זה כשלעצמו על מנת לבסס את המיוחס לנאשם, אשר אינו נתון לפרשנות כזו או אחרת, אולם אותו תיעוד אף עולה בקנה אחד ומשתלב היטב עם עדויות כל עדי התביעה: החל מכך שהעדים נצפו כשהם ישובים הרחק מהנאשם, בקצה השולחן, לשם שיעור של הרב גרליצקי; דרך התנהגות הנאשם אשר הדף ספר לעברם על השולחן; יוזמת הנאשם אשר ניגש אל אורי, רדף אחריו תוך שליחת ידיו לעברו והדף את אורי אשר אחז בכיסא להתגוננות; הדיפת הנאשם את ארז ושהרבני אשר אחזו בזרועותיו; ועד ל הליכת הנאשם אל עבר שהרבני והטחת מכה בעורפו; הליכת הנאשם אל עבר ארז ודחיפתו בכוח באמצעות שתי ידיו.

10. הנאשם עומת עם הנצפה בסרטונים, והסביר כי הרקע היה התנכלות והתעללות מצד אורי ושאר המעורבים. בחקירתו במשטרה, טען תחילה כי הותקף (ת/ש- 43-34), ולאחר שהוצג בפניו סרטון בו תיעוד האירוע אישר כי פעל באופן פיזי אך טען שהגיב לתקיפתו שלו (ת/ש- 70-60). בהמשך, לאחר שהוצג בפניו כי היכה את שהרבני ודחף את ארז, הסביר הנאשם כי **"הייתי בתוך לימוד הם הוציאו אותי מכלי אני לא אשקר אני סובל מבעיות קשב וריכוז... אני מודה שדחפתי אותו מחילה"** (ת/ש- 76-73). באופן דומה, ניסה להסביר בבית המשפט את התנהלותו בכך שעדי התביעה פעלו על מנת להוציאו מדעתו: **"במשך 50 דק' אחרי תפילה, רואים את כולם ישובים, צוחקים ומגדפים והרב איתם מתגלגל"** (עמ' 22 ש- 11-12 לפרוט'); **"הם הצליחו באיזו נקודה להטריף אותי. הם שיגעו אותי"** (עמ' 23 ש- 14 לפרוט'). דברים אלה חסרי בסיס עובדתי, כאשר ניתן לראות בברור את עדי התביעה בקצהו השני של השולחן ביחס לנאשם, פונים האחד אל השני בלבד ומשוחחים ביניהם, וכן כי החל מהשלב בו התיישבו בסמוך לשולחן ועד להשתוללות הנאשם חלפו דקות בודדות.

הנאשם שב וטען כי לא תקף אלא הותקף (עמ' 25 ש- 6-5 לפרוט'), זאת על אף הנצפה בסרטונים ובניגוד לתיעוד. בנסיבות כוללות אלה, קשה לתת אמון בדברי הנאשם לגבי הרקע לדברים, ולא ניתן לקבוע שהגיב לקנטור. אני מוצא כי פעולת הנאשם במהלך האירוע מתיישבת היטב עם עדויות עדי התביעה לגבי התנהלות אלימה ולא רציונלית מצדו לאורך התקופה שקדמה לו. בנוסף, התרשמתי באופן בלתי אמצעי מהתנהלות הנאשם באופן תוקפני ולא רציונלי אף במהלך הדיון (ראו לדוגמא בעמ' 25 ש- 18-25 לפרוט').

בנסיבות כוללות אלה, יש לאמץ את הנצפה בסרטונים ואת עדויות עדי התביעה, לרבות לגבי הרקע לאירוע: נסיון תקיפת אורי במהלך מרדף אחריו, ותקיפת ארז בדחיפה אשר הביאה להדיפתו עד לבלימה בספסל.

זוטי דברים

11. ב"כ הנאשם טענה כי עומדת לנאשם הגנת זוטי דברים.

הגנת זוטי דברים הקבועה בסעיף 34"ז לחוק העונשין, מהווה סייג לאחריות הפלילית כאשר "לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך".

הפסיקה פירשה כי מדובר בארבעה תנאים מצטברים, לגביהם "הגישה הרווחת היא כי משקלו של התנאי האחרון, בדבר האינטרס הציבורי, רב מזה של השאר" (ע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ, פ"ד ס(2) 120 (2005), פסקה 25). יודגש כי יש לנקוט זהירות רבה בהחלת סייג זה, תוך בחינת נסיבותיו של כל מקרה ומקרה:

"...הדגש לענין ההגנה של זוטי דברים מושם על טיבו של המעשה הקונקרטי עצמו, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי. עפ"י בחינת המעשה לאורם של מבחנים אלה, עשוי השופט להגיע לכלל מסקנה אם אכן הדברים אמורים בעבירה מבחינה טכנית פורמלית אשר מבחינה מהותית מתאים לה הכלל של 'העדר ענין לציבור'...בחינה זו צריכה להיעשות בזהירות מרובה, כדי שלא לרוקן מתוכן דווקא את העבירות הקלות, וכל זאת בהתחשב בתוצאה המחוייבת מקבלת ההגנה, שהינה זיכוי של הנאשם"

(ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עזיזיאן, פ"ד נג(5) 747 (1999), פסק דינו של כבוד השופט מ' אילן).

בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי מדובר באירוע אלימות מתמשך: האירוע החל בהשלכת ספר ובהנפת יד בתנועה אלימה מצד הנאשם אל עבר המעורבים; המשיך בהגעת הנאשם אל מקום מושבו של אורי; מרדף של הנאשם אחר אורי תוך נסיון להכותו מאחור; הדיפת ארז ושהרבני אשר אחזו בזרועות הנאשם כשניסו למנוע ממנו לתקוף את אורי; הליכת הנאשם אל שהרבני ומכה בעורפו; והסתיים בפניית הנאשם אל העבר השני, הליכה מספר צעדים אל עבר ארז ודחיפתו בעוצמה אשר הדפה אותו לאחור עד שנבלם בספסל. באופן זה, הנאשם נקט באלימות על אף שיכול היה לחדול מכך במספר נקודות זמן במהלך האירוע: ככל ששיחת העדים אכן הפריעה לו בלימודיו - יכול היה לעבור למקום אחר; לאחר שאורי החל להימלט מפניו - יכול היה לחדול לקטוע את האירוע; לאחר שהדף את ארז ושהרבני אשר אחזו בזרועותיו - יכול היה להסתפק בכך. טיב המעשה ונסיבותיו כאמור, משפיעים על מידת האינטרס הציבורי הקיים באכיפתו הפלילית.

עיון בפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשם, בהם התקבלה טענת זוטי הדברים, מעלה כי מדובר במקרים המתאפיינים בנסיבות מיוחדות וחריגות אשר אינן מקיימות במקרה הנדון, כגון: ת"פ 11913-06-17 - אשר עסק באלימות מינורית עקב התנהלות בעייתית של המתלוננת אשר הנאשם סבר כי פעלה באופן בלתי חוקי; ת"פ 48489-01-18 - נסיבות מיוחדות של אירוע נקודתי אשר פורטו בעמ' 42 לפרוטוקול אותו דיון; ת"פ 29347-06-15 - יריקה במהלך דיון בבית הדין הרבני, דיון אותו הגדיר בית המשפט כמבזה ומשפיל יותר מהיריקה שיוחסה לנאשמת.

בנסיבות כוללות אלה, אני קובע כי מדובר באירוע אלים ומתמשך אשר אינו "קל ערך" או מצוי ברף נמוך של עבירת התקיפה, מקרה בו האינטרס הציבורי מחייב לאכוף את הנורמה הפלילית.

לפיכך, טענת זוטי הדברים נדחית.

אכיפה בררנית

12. ב"כ הנאשם טענה לאכיפה בררנית בשל הגשת כתב האישום כנגד הנאשם בלבד, על אף שמדובר באירוע של תגרה בינו לבין המעורבים האחרים.

אכיפה בררנית היא אחת הטענות המבססות את קיומה של הגנה מן הצדק (בג"צ 6396/96 **סימונה זקין ואח' נ' ראש עיריית ב"ש ואח'**, נ"ג(3) 289 (1999)). על מנת להצביע על פגמים שנפלו בניהול ההליך, השאלה הראשונה שיש לבחון במסגרת הגנה זו היא **"מהי קבוצת השוויון שעמה נמנה מי שמעלה את טענת האכיפה הבררנית"** (ע"פ 8551/11 **יצחק כהן סלכגי נ' מדינת ישראל**, פסקה 14. (12.8.2012)).

בהתחשב בדחיית טענת ההגנה כי הנאשם הותקף בעצמו, והקביעה כי ארז ושהרבני ניסו לעצור אותו מתקיפתו של אורי, הרי שלא ניתן לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי מדובר בסוג של "תגרה". הנצפה בסרטונים מצביע באופן ברור על האלימות הפיזית מצד הנאשם לעומת נסיון דל ונרפה מצד המעורבים האחרים לעצור אותו. בוודאי שהנסיבות אינן מבססות אירוע של תגרה. לפיכך, אין מדובר בקבוצת שווים המהווה תנאי בסיסי לשם בחינת הגנת אכיפה בררנית. בנסיבות אלה, לא עלה בידי ההגנה לעמוד בנטל המבחן הראשון במסגרת טענת הגנה מן הצדק, של הנחת תשתית עובדתית להוכחת פגמים אשר נפלו בניהול ההליך ומידת פגיעתם בנאשם. טענת האכיפה הבררנית נדחית.

מחדלי חקירה

13. ב"כ הנאשם טענה כי נפלו מחדלי חקירה בשל כך שהסרטון אותו צילם אורי לא נתפס וכן לא נגבו עדויות מעדים נוספים. לטענתה, על מחדלים אלה להביא לביטול כתב האישום.

לשם בחינת נפקותו של מחדל חקירה יש להתייחס לנסיבותיו של המקרה הנדון, לאופי המחדל ולתשתית הראייתית שהוכחה כנגד הנאשם:

"לא כל נזק ראייתי ולא כל מחדל בחקירה מובילים לזיכוי. נפקותו של המחדל תלויה בנסיבות המקרה הקונקרטי, ובפרט בשאלה, האם עסקינן במחדל כה חמור, עד כי יש חשש שמא קופחה הגנתו של המערער בעניינו באופן שיתקשה להתמודד עם חומר הראיות המפליל אותו או להוכיח את גרסתו שלו. על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה משקל יש לתת למחדל, לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות"

(ע"פ 8529/11 **גוסיין אטקישייב נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (25.5.2012)). ראו עוד: ע"פ 3947/12 **שאדי סאלח נ' מדינת ישראל**, פסקאות 44-45. (21.1.2013)).

בנסיבות המקרה, לא עומדת לנאשם הגנה אף אם היה עולה בידו להוכיח כי המעורבים האחרים פנו אליו בצורה לא יפה אשר תועדה בסרטון שלא נתפס. בבחינת למעלה מהצורך, אשוב ואציין כי השילוב שבין הנצפה בסרטונים לעדויות עדי התביעה וכן התרשמותי מהעדים ומהנאשם, אינם מבססים כל משקל לטענה כי המעורבים קנטרו אותו בטרם החל בביצוע העבירות. כך, בהתחשב במכלול הראיות שהוצגו, אין באי תפיסת אותו סרטון שצילם אורי כדי לפגוע בהגנת הנאשם אשר מעשיו תועדו בסרטונים בצורה חדה וברורה.

אשר לטענה כי לא נגבו עדויות מעדים נוספים שהיו במקום, אני מוצא כי בהתחשב בעוצמת תשתית הראיות כנגד הנאשם, אין מדובר במחדל אשר קיפח את הגנתו. כפי שנקבע לא פעם, **"גם אם יכלה התביעה להשיג ראיות טובות יותר, אין הדבר מוביל לזיכוי הנאשם, אם בראיות שהוצגו יש די להרשעה מעבר לספק סביר"** (ע"פ 5386/05 **בילל אלחורטי נ' מדינת ישראל**, (2006) פסקה ז' בפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין).

סוף דבר

אני מוצא את הנאשם אשם ומרשיעו בעבירת נסיון תקיפה - לפי סעיף 379 בצורף סעיף 25 לחוק העונשין, ובעבירת תקיפה - לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ב' שבת תשפ"ב, 04 ינואר 2022, במעמד הצדדים